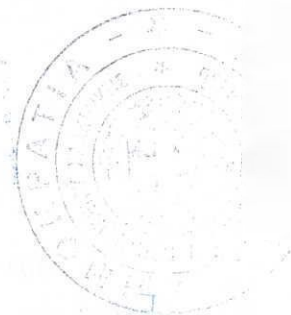

Αριθμός απόφασης: 143 / 2025

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΔΡΑ ΝΕΩΝ ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Πρόεδρο
Πρωτοδικών, που ορίστηκε κατόπιν κληρώσεως.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 13 Μαρτίου 2025, χωρίς τη
σύμπραξη Γραμματέα για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ : 1) του αστικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με
την επωνυμία «ΔΙΟΝΥΣΟΣ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝ. Π.Ε.», που εδρεύει στην
Αθήνα, οδός Στουρνάρη 35 με Α.Φ.Μ. 096191760, όπως εκπροσωπείται
νόμιμα και 2) της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «GEA-
GRAMMO, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ
ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ
ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ»
και το διακριτικό τίτλο «GEA- GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει
στην Αθήνα (οδός Λαζάρου Σώχουαρ. 4) με Α.Φ.Μ. 997495285, όπως
εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι παραστάθηκαν διά του πληρεξουσίου τους
δικηγόροι (Α.Μ.Δ.Σ.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία

με

ΑΦΜ: που εδρεύει στον και
εκπροσωπείται νόμιμα, ιδιοκτήτριας του ξενοδοχείου με την επωνυμία
το οποίο βρίσκεται στην
ως άνω διεύθυνση, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου
της του Δ.Σ.Θεσσαλονίκης (Α.Μ.Δ.Σ.).

ΟΙ ΑΙΤΟΥΝΤΕΣ ζητούν να γίνει δεκτή η από 23-1-2025 αίτηση, που
κατατέθηκε με αριθμό 61/2025/227/47/2025 και προσδιορίστηκε για τη
δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων
ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα
αναφέρονται στο σημείωμα που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις διατάξεις του ογδού κεφαλαίου, που περιλαμβάνει τα άρθρα 46-53 του ν. 2121/1993 «περί πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων», όπως ο νόμος αυτός ισχύει μετά τον ν. 4481/2017 και τον ν. 3057/2002, που εκδόθηκε προς εναρμόνιση με την οδηγία 2001/24/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 2001 «για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας και άλλες διατάξεις», προκύπτει ότι τα συγγενικά δικαιώματα των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, που αναγνωρίζονται από το ν. 2121/1993 και παρέχουν στο δικαιούχο τις εξουσίες, που απαριθμούνται αποκλειστικά και όχι ενδεικτικά στα άρθρα 46 επ. του νόμου αυτού, αποσκοπούν στην ανατροπή χρήσης της ερμηνείας ή της εκτέλεσης πέρα από αυτές που έχουν συμφωνηθεί, με τη σύμβαση δε, που με ποινή ακυρότητας καταρτίζεται εγγράφως (άρθρ. 14 του ως άνω νόμου) ανάμεσα στον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη και του παραγωγού του υλικού φορέα εικόνας ή ήχου και εικόνας παρέχεται από τον πρώτο στο δεύτερο η άδεια για την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης, την αναπαραγωγή και εκμετάλλευσή της. Τα δικαιώματα αυτά προστατεύονται από ένα πλέγμα από προληπτικά μέτρα και κυρώσεις, που έχουν σχετική αυτοτέλεια και μπορούν να λειτουργήσουν χωρίς άμεση προσφυγή στις γενικές διατάξεις του ΑΚ, οι οποίες μόνο συμπληρωματικά θα έχουν εφαρμογή (ΕφΑθ 1388/2000 ΕλλΔνη 41.408). Εξάλλου, το άρθρο 47 του ίδιου νόμου, όπως τούτο τροποποιήθηκε με το ν. 3057/2002, ρυθμίζει και τα δικαιώματα των παραγωγών υλικών φορέων ήχου (§ 1) εικόνας ή ήχου και εικόνας (§ 2), τέτοιοι δε νοούνται, κατά τη διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού, τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα με πρωτοβουλία και ευθύνη των οποίων πραγματοποιήθηκε η πρώτη εγγραφή σειράς ήχων μόνο, ή η πρώτη εγγραφή σειράς εικόνων με ή χωρίς ήχο. Όταν ο νόμος καθιερώνει δικαίωμα εύλογης αμοιβής, ο δικαιούχος έχει μόνο το ενοχικό δικαίωμα να ζητήσει εύλογη αμοιβή από τους χρήστες. Στο άρθρο 49 του νόμου αυτού, όπως τροποποιήθηκε από το ν. 3057/2002, καθιερώνεται δικαίωμα αμοιβής υπέρ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των οποίων η ερμηνεία ή η

εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα, καθώς και των παραγωγών των υλικών αυτών φορέων, και συγκεκριμένα ορίζονται: «παρ. 1: Όταν υλικός φορέας ήχου που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοηλεκτρονική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια, ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον ηλεκτρονικό φορέα, και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων. Οι οργανισμοί αυτοί υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι της πληρωμής καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Οριστικά περί της αμοιβής αποφαιίνεται στο αρμόδιο δικαστήριο. Παρ. 3: Οι εισπραττόμενες αμοιβές κατανέμονται εξ ημισείας μεταξύ ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και παραγωγών των υλικών φορέων. Η κατανομή των εισπραττόμενων αμοιβών μεταξύ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και μεταξύ των παραγωγών γίνεται κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες που περιέχονται στον κανονισμό του κάθε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Παρ. 4: Οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες έχουν δικαίωμα εύλογης αμοιβής για τη ραδιοηλεκτρονική αναμετάδοση της ερμηνείας ή εκτέλεσης τους που μεταδίδεται ραδιοηλεκτρονικά. Το δικαίωμα εύλογης αμοιβής που προβλέπεται από την παρούσα παράγραφο είναι ανεκχώρητο και είναι δυνατή μόνο η ανάθεση της είσπραξης και διαχείρισης στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 54 έως 58 του παρόντος νόμου (ήδη διατάξεις του ν. 4481/2017). Παρ. 5: Όταν υλικός φορέας εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοηλεκτρονική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στους υλικούς αυτούς φορείς. Κατά τα λοιπά

εφαρμόζονται η παράγραφος 1 εδάφια β', γ', δ' και ε, καθώς και οι παράγραφοι 2 και 4 του παρόντος άρθρου». Εξάλλου, σύμφωνα με τη παράγραφο 2 του άρθρου 3 του ίδιου ανωτέρω νόμου «Δημόσια θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει το έργο προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους». Από τις διατάξεις αυτές σαφώς προκύπτει ότι ο κατ' αρχήν σκοπός και προορισμός της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης είναι η λήψη της εκπομπής από τους ιδιώτες στα σπίτια τους ή σε άλλους ιδιωτικούς χώρους για προσωπική τους χρήση. Γι' αυτήν τη χρήση έχουν ήδη καταβληθεί τα δικαιώματα (εύλογη αμοιβή) στους δικαιούχους από τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς.

Στην περίπτωση, όμως, που υπάρχει δημόσια χρήση ή παρουσίαση του έργου, τότε απαιτείται νέα άδεια του δικαιούχου αυτού και καταβολή ειδικής για τη χρήση αυτή αμοιβής. Από την ως άνω διάταξη (άρθρ. 3 § 2) καθίστανται σαφές ότι βασική προϋπόθεση της δημόσιας εκτέλεσης, χρήσης ή παρουσίασης είναι να απευθύνεται αυτή σε ευρύτερο αριθμό προσώπων, που δεν έχουν μεταξύ τους οικογενειακό ή άμεσο κοινωνικό δεσμό και συγκροτούν την έννοια του «κοινού» - καθαρά ιδιαίτερη νομική έννοια του δικαίου της πνευματικής ιδιοκτησίας - και η παρουσίαση να προορίζεται γι' αυτό. Υπό την έννοια δε της άνω διατάξεως, είναι προφανές ότι το κρίσιμο στοιχείο, σχετικά με το δημόσιο χαρακτήρα της χρήσης, εκτέλεσης ή παρουσίασης του έργου, είναι αν γίνεται κάτω από συνθήκες, που το καθιστούν προσιτό στο «κοινό» με την ως άνω έννοια (ΑΠ 907/2003 ΕΛΛΔνη 44.1481). Απαιτείται, δηλαδή, η ύπαρξη πράξης, με την οποία ο λήπτης του ραδιοτηλεοπτικού έργου καθιστά αυτό προσιτό σε «αόριστο αριθμό προσώπων, τα οποία δεν χαρακτηρίζονται από ιδιαίτερες ιδιότητες ή σχέσεις μεταξύ τους, ώστε να προκύπτει ένας από τους τρόπους «δημόσιας εκτέλεσεως» κατά τον ορισμό του άρθρου 3 § 2 ν. 2121/1993. Η έννοια δε της «προσιτότητας» συμπεριλαμβάνει όχι μόνο το ότι το έργο μπορεί να ληφθεί από αόριστο αριθμό προσώπων, αλλά και προεχόντως μια σχέση επικοινωνίας μεταξύ εκείνου, που το καθιστά προσιτό, και των περαιτέρω ληπτών. Έτσι, συνιστά δημόσια εκτέλεση κατά το ν. 2121/1993, όπου ο λαμβάνων το τηλεοπτικό σήμα οργανώνει τη συμπεριφορά του με πράξη, ήτοι διαμορφώνει τις κατάλληλες συνθήκες, ώστε

3 ο φύλλο της υπ' αρ. 143 / 2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Χαλκιδικής (περιφερειακή έδρα Νέων Μουδανιών)
διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων

να καταστήσει προσιτό το τηλεοπτικό σήμα σε αόριστο αριθμό προσώπων, μέσα από μια σχέση επικοινωνίας, όμως αυτό δεν γίνεται τυχαία (ΑΠ 820/2003 ΠοινΔ 2003.1070 με παρατηρήσεις Γ. Νουντιάλη), αλλά στα πλαίσια της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και προς επίτευξη των εμπορικών του σκοπών. Συνεπώς, όταν ο λήπτης της ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής, με τη χρήση ενός κεντρικού διανεμητικού δέκτη (π.χ. κεραίας), τον οποίο χρησιμοποιεί στα πλαίσια της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και για τις ανάγκες αυτές, γίνεται μεσάζων, ώστε η ραδιοτηλεοπτική εκπομπή να λαμβάνεται και από άλλους πλην του ίδιου, και συγκεκριμένα από πρόσωπα με τα οποία δεν συνδέεται με οικογενειακούς δεσμούς, ούτε είναι μέλη του άμεσου κοινωνικού περιβάλλοντος του, σε χώρο που ο ίδιος παρέχει ή για τον οποίο είναι υπεύθυνος, τότε δεν πρόκειται για απλή λήψη εκπομπής, αλλά μια άλλη ανεξάρτητη πράξη, με την οποία το εκπεμπόμενο έργο γίνεται εκ νέου άμεσα αντιληπτό από άλλο κοινό, στο οποίο δεν είχε αποβλέψει ο δημιουργός και στο οποίο ο χρήστης μετακινεί την εκπομπή χωρίς δικαίωμα. Η πράξη αυτή συνιστά πλέον δημόσια εκτέλεση του έργου, έχουσα διαφορετικό προορισμό της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης και διακριτή από την αρχική ραδιοτηλεοπτική εκπομπή, με συνέπεια γι' αυτήν (δημόσια εκτέλεση) να απαιτείται άδεια του δημιουργού και να δικαιολογείται η αξίωση άλλης αμοιβής. Σύμφωνα με όλα αυτά, η αναμετάδοση ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών εντός μιας επιχείρησης ενώπιον του κοινού (των συναλλασσομένων με τον επιχειρηματία προσώπων, εφόσον δεν υπάρχει μεταξύ αυτών και του επιχειρηματία οικογενειακός ή άμεσος κοινωνικός δεσμός) από δέκτη ραδιοφώνου ή τηλεόρασης εγκατεστημένου μονίμως ή ευκαιριακά προς μετάδοση ή ακρόαση, όπως η μετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών στα δωμάτια επιχείρησης ξενοδοχείου από δέκτες, που υπάρχουν σ' αυτά μέσω κεντρικής κεραίας, που εξυπηρετεί όλο το κτίριο, αποτελεί νέα χρήση, ως ξεχωριστή μορφή δημόσιας παρουσίασης, και δικαιολογείται νέα άδεια του δημιουργού και η καταβολή ειδικής για τη χρήση αυτή αμοιβής (βλ. επί όλων αυτών Κουμάντο, Πνευματική Ιδιοκτησία, εκδ. 2002, 217 με παραπομπές και στις αντίθετες απόψεις· Καλλινίκου, Πνευματική Ιδιοκτησία και Συγγενή Δικαιώματα, έκδ. 2000, σελ. 112· ΔΕΚ C-136/2009, διάταξη της 18-3-2010). Περαιτέρω, η αμοιβή που καθιερώνεται με το άρθρο 49 είναι

ενιαία, υπό την έννοια ότι πληρώνεται μια φορά από το χρήστη και κατανέμεται μεταξύ των δύο κατηγοριών δικαιούχων και μάλιστα εξ ημισείας (άρθρ. 49 παρ.3). Το ενιαίο της εύλογης αμοιβής σημαίνει ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής και για τις δυο κατηγορίες δικαιούχων με τη ίδια απόφαση και ότι δεν μπορεί να οριστεί χωριστά το ποσόν αυτής για κάθε κατηγορία δικαιούχων και, μάλιστα, σε διαφορετικό ποσό από εκείνο που ορίζει ο νόμος, όχι όμως ότι καθιερώνεται αδιαίρετο της αμοιβής, αφού ο ίδιος ο νόμος διαιρεί αυτήν και ορίζει το μέτρο που ανήκει σε κάθε δικαιούχο. Η είσπραξη και διαχείριση της εύλογης αμοιβής κατατίθεται υποχρεωτικά (άρθρ. 49 παρ.2) στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι πρέπει να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν την αμοιβή από τους χρήστες. Αυτό γίνεται διότι η φύση των πραγμάτων καθιστά αναγκαία τη συλλογική διαχείριση, δεδομένου ότι η είσπραξη τέτοιου είδους αμοιβών από τον ατομικό δικαιούχο είναι πρακτικά ανέφικτη. Για την είσπραξη της εύλογης αμοιβής μπορεί κάθε κατηγορία ενδιαφερομένων να εκπροσωπείται από χωριστό οργανισμό συλλογικής διαχείρισης. Το ότι, όμως, η εύλογη αμοιβή καθορίζεται ενιαία για όλες τις κατηγορίες των δικαιούχων δεν προϋποθέτει αναγκαία και την άσκηση της αίτησης για τον καθορισμό της από όλους υποχρεωτικά τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιούχων αυτής ιδιαίτερα για τον καθορισμό της από το δικαστήριο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (βλ. Κουμάντο, ό.π., σελ. 153, 160, 190-191 · Καλλινίκου, Τα θεμελιώδη θέματα το νόμου 2121/1993 για την πνευματική ιδιοκτησία και τα Συγγενικά Δικαιώματα, σελ. 39 επ.). Εξάλλου, ο νομοθέτης στο άρθρο 49 παρ.1 του ως άνω νόμου, χρησιμοποιεί τον όρο «εύλογη» για να προσδιορίσει την αμοιβή, που δικαιούνται οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή οι παραγωγοί των υλικών φορέων, για τις πράξεις της ραδιοτηλεοπτικής ή με άλλο τρόπο μετάδοσης και της παρουσίασης στο κοινό της εγγεγραμμένης σε υλικό φορέα ερμηνείας ή εκτέλεσής τους. Το ύψος δε αυτής της εύλογης αμοιβής καθορίζει και το δικαστήριο, σε περίπτωση διαφωνίας των χρηστών και των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων. Όμως, οι νόμοι 2121/1993 και 3057/2002, που θεσπίζουν το δικαίωμα των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων για εύλογη αμοιβή, και οι οδηγίες 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19ης Νοεμβρίου και 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού

Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 2001 (σε εφαρμογή των οποίων εκδόθηκαν οι ως άνω νόμοι αντίστοιχα), δεν προσδιορίζουν τον ορισμό της εύλογης αμοιβής και ούτε καθορίζουν κριτήρια προς καθορισμό αυτής. Εξάλλου, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, την 6-2-2003 στην υπόθεση 245/2000 (Αρμ 2003, σελ. 1699), αποφαινόμενο επί του προδικαστικού ερωτήματος του Δικαστηρίου Moge Raaddet Nederlanden ως προς την ερμηνεία του άρθρου 8 § 2 της ως άνω οδηγίας 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου, που ανέκυψε στο πλαίσιο δίκης μεταξύ των εκεί διαδίκων (μεταξύ ιδρύματος για την εκμετάλλευση των συγγενικών δικαιωμάτων και του ιδρύματος ολλανδικής ραδιοτηλεόρασης) με αντικείμενο τον καθορισμό εύλογης αμοιβής καταβαλλόμενης στους καλλιτέχνες ερμηνευτές ή εκτελεστές και στους παραγωγούς φωτογραφημάτων για τη ραδιοφωνική ή τηλεοπτική μετάδοση των εν λόγω φωνογραφημάτων, έκρινε ότι, ελλείψει κοινοτικού ορισμού της εύλογης αμοιβής, η έννοια αυτής πρέπει να αναλύεται από τον εθνικό δικαστή με τον πλέον δυνατό ομοιόμορφο τρόπο στο έδαφος της κοινότητας «υπό το φως των στόχων της 92/100 οδηγίας, όπως αυτοί προσδιορίζονται ιδίως με τις αιτιολογικές σκέψεις της οδηγίας, ως ικανή να οδηγήσει στην επίτευξη δεόντως ισορροπίας μεταξύ του συμφέροντος των καλλιτεχνών ερμηνευτών ή εκτελεστών και των παραγωγών φωνογραφημάτων να εισπράττουν αμοιβή λόγω της ραδιοφωνικής μεταδόσεως φωνογραφήματος και του συμφέροντος των τρίτων να μπορούν να μεταδίδουν ραδιοφωνικώς το εν λόγω φωνογράφημα υπό εύλογης προϋπόθεσης».

Με την ίδια απόφαση κρίθηκε ότι η ανωτέρω οδηγία δεν απαγορεύει υπόδειγμα υπολογισμού της εύλογης αμοιβής, που περιλαμβάνει μεταβλητούς και σταθερούς συντελεστές, στο μέτρο που το εν λόγω υπόδειγμα είναι ικανό να οδηγήσει στην επίτευξη κατάλληλης ισορροπίας μεταξύ των συμφερόντων των ως άνω ενδιαφερομένων. Συνεπώς, και στην υπό κρίση περίπτωση, ο καθορισμός του ύψους της εύλογης αμοιβής, που δικαιούνται οι ως άνω δικαιούχοι των συγγενικών δικαιωμάτων για την απλή - χωρίς τη χρησιμοποίηση υλικού φορέα - ραδιοτηλεοπτική μετάδοση της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, που λαμβάνουν ραδιοτηλεοπτικά οι πελάτες των ξενοδοχείων («κοινό» υπό την προαναφερόμενη έννοια) από τις εγκαταστημένες στα

δωμάτιά τους συσκευές τηλεόρασης, τις οποίες αυτοί μπορούν κατά την κρίση τους να χρησιμοποιούν, και, όπως προεκτέθηκε, συντρέχει δημόσια εκτέλεση υπό την έννοια του άρθρου 3 παρ.2 ν. 2121/1993, πρέπει να γίνει υπό το φως των στόχων της ως άνω οδηγίας και του προστατευτικού πνεύματος των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει το ν. 2121/93. Το Δικαστήριο θα καθορίζει το ύψος της εύλογης αμοιβής, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της λογικής και μεταξύ άλλων κριτηρίων, που θα λάβει υπόψη του, είναι : η αξία της συγκεκριμένης χρήσης στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών, ο αριθμός των δωματίων του ξενοδοχείου, ο δείκτης πληρότητας της προηγούμενης χρονιάς, η εμπορική ή τουριστική κίνηση της περιοχής στην οποία βρίσκεται το ξενοδοχείο σε σύγκριση με άλλες περιοχές, ο σκοπός για τον οποίο οι πελάτες διαμένουν στο ξενοδοχείο (αν, δηλαδή, πρόκειται για τουριστικό ή επαγγελματικό σκοπό), ο κατά μέσο όρο χρόνος διαμονής τούτων, η δυνατότητα (από απόψεως χρόνου, ενδιαφερόντων και κατανοήσεως της ελληνικής γλώσσας) παρακολούθησης τηλεοπτικών εκπομπών και προγραμμάτων με έργα, ερμηνείας και παραγωγής των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων, ο κατά μέσον όρο ημερήσιος χρόνος που οι κρατικοί και ιδιωτικοί τηλεοπτικοί σταθμοί καλύπτουν προγράμματα με τα ως άνω προστατευόμενα έργα, η ένταση της τηλεθέασης τούτων, οι συμβατικώς οριζόμενες αμοιβές σε θέματα συγγενικών δικαιωμάτων άλλων ξενοδοχείων, το ύψος της συμφωνημένης αμοιβής, που καταβάλλει το ξενοδοχείο σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων για τη δυνατότητα χρήσης των έργων, που προστατεύονται από το δίκαιο πνευματικής ιδιοκτησίας από τους πελάτες του ξενοδοχείου κατά την παραμονή τους στα δωμάτιά τους, καθώς και το ύψος της αμοιβής που καταβάλλονται σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συλλογικών δικαιωμάτων σε άλλα κράτη-μέλη της Κοινότητας. Περαιτέρω, ο νόμος 4481/2017 («Συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων»), στο άρθρο 7 αυτού, καθιερώνει ένα τεκμήριο αναφορικά με την νομιμοποίηση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης τόσο για την κατάρτιση συμβάσεων ή την είσπραξη αμοιβών όσο και για τη δικαστική προστασία των έργων. Σύμφωνα με αυτό, τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να συμβληθούν ή να ενεργήσουν δικαστικά για όλους τους πνευματικούς δημιουργούς και για όλα

τα έργα, των οποίων τα πνευματικά δικαιώματα είτε μεταβιβάστηκαν σ' αυτούς, από τους πνευματικούς δημιουργούς, είτε η εξουσία τους στηρίζεται σε πληρεξουσιότητα τούτων, και τούτο δε χωρίς να χρειάζεται να διακρίνουν ποια είναι η σχέση που τους συνδέει προς τους ως άνω δικαιούχους και χωρίς να απαιτείται στα δικόγραφα των αιτουμένων από τους οργανισμούς αγωγών και αιτήσεων, προς παροχή δικαστικής προστασίας, να μνημονεύονται οι συμβάσεις εκμετάλλευσης ή άδειας, αποδεικνύοντας ότι οι οργανισμοί έχουν αποκτήσει παράγωγο δικαίωμα προστασίας από τους πνευματικούς δημιουργούς των έργων, και, επίσης, χωρίς να απαιτείται να αποδείξουν τη νομιμοποίησή τους, αφού αρκεί να δηλώσουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβασθεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα, που τους έχει χορηγηθεί (πρβλ. προϊσχύσαν άρθρο 55 ν. 2121/1993- βλ. ΑΠ 1637/2002 ΠοινΔνη 2003.237). Το τεκμήριο είναι μαχητό και όταν γίνεται επίκλησή του σε δίκη κατά κάποιου τρίτου, που χρησιμοποιεί το έργο χωρίς άδεια του οργανισμού ή δεν καταβάλλει την εύλογη αμοιβή, ο αντίδικος αυτός μπορεί να αποδείξει ότι η πραγματική αλήθεια είναι διαφορετική από την τεκμαιρόμενη. Είναι προφανές ότι ο νομοθέτης, προς διευκόλυνση των εταιριών συλλογικής διαχείρισης, δημιούργησε το ως άνω τεκμήριο για την νομιμοποίηση των εταιριών προς παροχή δικαστικής προστασίας και απόδειξη αυτής, δοθέντος ότι η αναφορά, για την πληρότητα του δικογράφου, όλων των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, καθώς και παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, οι οποίοι έχουν αναθέσει στον οργανισμό τη διαχείριση εξουσιών, που απορρέουν από το ένδικο περιουσιακό τους (συγγενικό) δικαίωμα, λόγω της πληθώρας τούτων, θα δημιουργούσε μεγάλες δυσκολίες στην αποτελεσματική προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων. Εξάλλου, ο νομοθέτης, για τη μεγαλύτερη διευκόλυνση των εταιριών συλλογικής διαχείρισης, προβλέπει στο άρθρο 7 παρ.2 ν. 4481/2017 ότι «για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών». Περαιτέρω, πρέπει να

σημειωθεί ότι ο νομοθέτης, με το άρθρο 22 ν. 4481/2017 όρισε κατ' αρχήν τα ενδιαφερόμενο μέρη, ήτοι τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων και τους χρήστες να καθορίσουν με κοινή συμφωνία των το ύψος της εύλογης αμοιβής και μόνο σε περίπτωση διαφωνίας αυτών ανέθεσε τον καθορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων της πληρωμής στο Μονομελές Πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ το αρμόδιο δικαστήριο είναι επιφορτισμένο να αποφανθεί οριστικά περί της αμοιβής (παρ. 6-7 του άρθρου αυτού). Ειδικότερα, σύμφωνα με την παρ. 7 του άρθρου 22 ν. 4481/2017, «Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε». Με τις διατάξεις αυτές προσδιορίζεται ο δικαστικός τρόπος επίλυσης της διαφοράς, που ανακύπτει μεταξύ των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των χρηστών, για το ύψος της εύλογης αμοιβής και τους όρους της πληρωμής της. Με τον τρόπο αυτό, εξασφαλίζεται ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, καθότι η εφαρμογή της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων παρέχει τη δυνατότητα της ταχείας και προσωρινής ρύθμισης της εν λόγω διαφοράς, που συνεπάγεται την άρση των εμποδίων στη διακίνηση των πνευματικών έργων έως το αρμόδιο δικαστήριο αποφανθεί οριστικά περί του ύψους της οφειλόμενης από τους χρήστες εύλογης αμοιβής. Τούτο, ερμηνευόμενο υπό το φως των στόχων των προαναφερόμενων οδηγιών, συμβάλλει στην ανάπτυξη της πολιτιστικής δημιουργικότητας, δοθέντος ότι, με την ταχεία προσωρινή επίλυση της διαφοράς αυτής, εξασφαλίζεται η οικονομική αυτονομία και αξιοπρέπεια των ερμηνευτών και εκτελεστών καλλιτεχνών και συνεχίζονται οι σχετικές επενδύσεις των παραγωγών, που χρηματοδοτούν αυτές τις πολιτιστικές δημιουργίες. Είναι προφανές, όμως, ότι εν προκειμένω δεν πρόκειται περί ασφαλιστικού μέτρου, αλλά περί ρυθμιστικού μέτρου, εφαρμοζομένων των διατάξεων των ασφαλιστικών μέτρων των άρθρων 686 επ.ΚΠολΔ, που αρμόζουν στην υπόθεση αυτή. Έτσι, για τον προσωρινό προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής δεν προϋποτίθεται

επείγουσα περίπτωση ή αποτροπή επικείμενου κινδύνου, που αποτελούν την αναγκαία προϋπόθεση για τη λήψη κάθε ασφαλιστικού μέτρου. Περαιτέρω, ενόψει του ότι η αξίωση για εύλογη αμοιβή γεννάται αφότου το έργο έγινε αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια και εναπόκειται στο Δικαστήριο (Μονομελές Πρωτοδικείο) μόνο να καθορίσει προσωρινά το ύψος της εύλογης αμοιβής και τους όρους πληρωμής της, δηλαδή αν θα προκαταβληθεί, αν θα καταβάλλεται με δόσεις ή στο τέλος της χρήσης, μετά τον εν λόγω δικαστικό προσδιορισμό, έχει πλέον εξουσία το Δικαστήριο, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, να προχωρήσει και στην προσωρινή επιδίκαση της εν λόγω απαίτησης, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 728 επ.ΚΠολΔ, εφόσον βέβαια συντρέχουν οι προϋποθέσεις λήψης ασφαλιστικών μέτρων της διάταξης του άρθρου 682ΚΠολΔ, ήτοι συντρέχει επείγουσα περίπτωση ή ανάγκη αποτροπής επικείμενου κινδύνου. Η αντίθετη άποψη δεν βρίσκει κανένα έρεισμα στο ν. 2121/1993 και στις διατάξεις των ασφαλιστικών μέτρων 682 επ.ΚΠολΔ, καθότι υφίσταται ουσιαστικό δικαίωμα της προσωρινής προστασίας, αφού πρόκειται περί γεγεννημένης απαίτησης, η οποία, μετά τον καθορισμό του ύψους της και των όρων πληρωμής, είναι ορισμένη και, συνεπώς, συντρέχόντων και των προϋποθέσεων του άρθρου 682ΚΠολΔ, είναι δυνατή η λήψη ασφαλιστικών μέτρων, με τη μορφή της προσωρινής επιδίκασης των άρθρων 728 και 724ΚΠολΔ.

Στην προκειμένη περίπτωση οι αιτούντες, με την κρινόμενη αίτηση, επικαλούμενοι την ιδιότητά τους ως νόμιμα, κατ' άρθρα 46 παρ.1 ν. 3905/2010 και 6, 11, 12 ν. 4481/2017, συνεστημένων και λειτουργούντων μόνων αντιπροσωπευτικών Οργανισμών συλλογικής διαχείρισης περιουσιακών συγγενικών δικαιωμάτων Ελλήνων ηθοποιών, μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, ζητούν να καθορισθεί από το Δικαστήριο η εύλογη και ενιαία αμοιβή, που δικαιούνται οι παραπάνω αντιπροσωπευόμενες από αυτούς κατηγορίες καλλιτεχνών και παραγωγών να λάβουν για τα χρονικά διαστήματα από 1/4/2015 έως 31/10/2024 από την καθ' ης η αίτηση, η οποία διατηρεί επιχείρηση ξενοδοχείου και προβαίνει σε δημόσια παρουσίαση των έργων τους με τηλεοράσεις και ραδιόφωνα, που είναι εγκατεστημένα σε κάθε δωμάτιό του,

που προορίζονται για να μεταδίδουν καθημερινά επί 24ώρου βάσεως σε αόριστο αριθμό προσώπων και, συγκεκριμένα στους πελάτες του, οι οποίοι έχουν δυνατότητα πρόσβασης και χρήσης τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων με ερμηνείες και παραγωγές των μελών τους, μεταδιδόμενης από τους κρατικούς και ιδιωτικούς ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς πανελληνίας εμβέλειας, επειδή η καθ' ης αρνείται να προσέλθει σε σχετική συμφωνία μαζί τους προς καθορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και καταβολής αυτής. Περαιτέρω, εκθέτουν ότι η προσωρινή εύλογη ενιαία για όλους τους αμοιβή ανέρχεται στο ποσό των 0,18 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως, δηλαδή 38,52 ευρώ ανά δωμάτιο για τις 214 κατ' έτος ημέρες λειτουργίας του ξενοδοχείου, πλην του έτους 2020, που λειτούργησε 123 ημέρες και το ποσό ανέρχεται σε 22,14 ευρώ ανά δωμάτιο και αναλογικά για τα 232 δωμάτια της εν λόγω επιχείρησης κατά το χρονικό διάστημα από 1-4-2015 ως 31-10-2024 που διαθέτουν αντίστοιχες τηλεοράσεις και ραδιόφωνα, στο ποσό των 7434,36 ευρώ για τα έτη 2015, 2016 και 2017, στο ποσό των 8705,52 ευρώ για τα έτη 2018 και 2019, στο ποσό των 5003, 64 ευρώ για το έτος 2020, στο ποσό των 8605, 52 ευρώ για τα έτη 2021 και 2022 και στο ποσό των 8936,64 ευρώ για τα έτη 2023 και 2024, και συνολικά για το όλο το ανωτέρω διάστημα των δέκα (10) ετών στο ποσό των 80.002, 08 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ. Επίσης, ζητούν να επιμερισθεί η εύλογη αμοιβή σε κάθε κατηγορία που εκπροσωπείται από αυτούς κατά τη μεταξύ τους συμφωνία, συγκεκριμένα δε να προσδιοριστεί σε ποσοστό 50% της αμοιβής για τους ηθοποιούς και σε ποσοστό 50% για τους παραγωγούς, τους μουσικούς και τους τραγουδιστές που εκπροσωπούνται από την δεύτερη των αιτούντων (εκ του οποίου 25% για τους παραγωγούς, 12,5% για τους μουσικούς και 12,5% για τους τραγουδιστές). Τέλος, επικαλούμενοι επείγουσα περίπτωση, ζητούν να υποχρεωθεί η καθ' ης να τους καταβάλει προσωρινά το ήμισυ εκ των προαναφερόμενων ποσών για την κάθε κατηγορία του κάθε αιτούντος οργανισμού, νομιμότοκα από την επίδοση της υπό κρίση αίτησης, καθώς και να καταδικαστεί η καθ' ης στη δικαστική τους δαπάνη.

Με το περιεχόμενο και τα αιτήματα αυτά, η ένδικη αίτηση, στο δικόγραφο της οποίας παραδεκτά σωρεύεται, κατά τα ανωτέρω, αίτηση περί καθορισμού του ύψους της εύλογης αμοιβής και λήψης ασφαλιστικών μέτρων υπό τη μορφή της προσωρινής επιδίκασης απαίτησης, αρμοδίως εισάγεται προς συζήτηση

7 ο φύλλο της υπ' αρ. 143 / 2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Χαλκιδικής (περιφερειακή έδρα Νέων Μουδανιών)
διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων

ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρ. 22 ν. 4481/2017, 49 ν. 2121/1993, 682, 728 παρ.1 περ.ζ' ΚΠολΔ) και είναι ορισμένη,

απορριπτομένων των περί του αντιθέτου αιτιάσεων της καθ'ης και νόμιμη, στηριζόμενη στις αναφερόμενες στη μείζονα σκέψη διατάξεις, ήτοι αυτές των άρθρων 1, 2 παρ.1, 3, 32, 46, 47, 49 ν. 2121/1993 και 22 παρ. 6-7 ν. 4481/2017. Δεν πρόκειται περί ασφαλιστικού μέτρου, αλλά περί ρυθμιστικού μέτρου, εφαρμοζόμενων των διατάξεων των ασφαλιστικών μέτρων των άρθρων 686 επ.ΚΠολΔ, που αρμόζουν στην υπόθεση αυτή. Σημειωτέον ότι για τον προσωρινό προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής δεν προϋποτίθεται επείγουσα περίπτωση ή αποτροπή επικείμενου κινδύνου, που αποτελούν την αναγκαία προϋπόθεση για τη λήψη κάθε ασφαλιστικού μέτρου. Επομένως, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από την ένορκη κατάθεση των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που προσκόμισαν νόμιμα οι αιτούντες, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Οι αιτούντες είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας δικαιωμάτων, στους οποίους έχουν ανατεθεί από τα μέλη τους, ηθοποιούς, μουσικούς, ερμηνευτές-τραγουδιστές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, η διαχείριση των συγγενικών δικαιωμάτων τους για το σύνολο του ρεπερτορίου τους. Η ίδρυσή τους έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των προϊσχυσάντων άρθρων 54-57 ν. 2121/1993 (πρβλ. ήδη άρθρα 1 επ. ν. 4481/2017) και η λειτουργία καθενός απ' αυτούς εγκρίθηκε με νόμιμα δημοσιευθείσα στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως απόφαση του Υπουργείου Πολιτισμού. Όπως προκύπτει δε από τους παρατιθέμενους στην αίτηση και προσκομιζόμενους από τους αιτούντες καταλόγους των μελών τους, ο αριθμός τούτων είναι πολύ μεγάλος και ικανός να θεωρηθεί ότι οι αιτούντες οργανισμοί αντιπροσωπεύουν την πλειονότητα των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες. Σύμφωνα, λοιπόν, με τα διαλαμβανόμενα στην πιο πάνω μείζονα σκέψη, τεκμαίρεται εν προκειμένω ότι οι αιτούντες οργανισμοί έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης και προστασίας όλων των έργων και όλων των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες.

Η ύπαρξη δε και άλλης κατηγορίας δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, που εκπροσωπούνται από άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, δεν ανατρέπει το ως άνω τεκμήριο. Συνεπώς, οι αιτούντες νομίμως ασκούν την ένδικη αίτηση στο όνομά τους και νομιμοποιούνται στην άσκηση όλων των δικαιωμάτων των μελών τους (άρθρ. 7 ν. 4481/2017). Μεταξύ άλλων, οι αιτούντες οργανισμοί νομιμοποιούνται να αξιώνουν (με κατάρτιση συμβάσεων ή σε περίπτωση διαφωνίας δικαστικά) την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 ν. 2121/1993 εύλογη αμοιβή από εκείνους, οι οποίοι, χωρίς την άδεια των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και την καταβολή της αμοιβής, προβαίνουν στην ραδιοτηλεοπτική μετάδοση και παρουσίαση έργων και προγραμμάτων, στα οποία συμμετέχουν οι ως άνω δικαιούχοι-μέλη των αιτούντων οργανισμών. Εξάλλου, οι αιτούντες υποχρεούνται να προβαίνουν σε σχετικές διαπραγματεύσεις με τους χρήστες προς κατάρτιση συμφωνιών για την εύλογη αμοιβή, και να την εισπράττουν. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η καθ' ης η αίτηση εταιρεία διατηρεί και εκμεταλλεύεται το ξενοδοχείο με την επωνυμία _____ που

βρίσκεται στην περιοχή του _____ Το ξενοδοχείο αυτό ανήκει στην κατηγορία των 4 αστέρων, λειτουργεί από την 1η Απριλίου έως την 31η Οκτωβρίου εκάστου έτους με 232 δωμάτια και μέχρι το έτος 2017 διέθετε 193 δωμάτια, ενώ από το έτος 2018 ως το έτος 2022 διέθετε 226 δωμάτια, στα οποία ήταν εγκατεστημένες τηλεοράσεις και, έτσι, παρεχόταν στους πελάτες του ξενοδοχείου η δυνατότητα να παρακολουθούν τα ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα όλων των ραδιοτηλεοπτικών σταθμών της χώρας και πολλών του εξωτερικού. Όπως πιθανολογήθηκε, οι δέκτες τηλεόρασης, που είχε εγκαταστήσει η καθ' ης η αίτηση στα παραπάνω δωμάτια του ξενοδοχείου της, συνδέονται με ένα δικό της κεντρικό διανεμητικό δέκτη (κεντρική κεραία), που λαμβάνει τα ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα των κρατικών και ιδιωτικών ραδιοτηλεοπτικών σταθμών, τα οποία μεταδίδονται στην ελληνική επικράτεια. Ερμηνείες και παραγωγές, που διαχειρίζονται και προστατεύουν οι αιτούντες οργανισμοί, μεταδίδονταν καθημερινά καθ' όλη τη διάρκεια λειτουργίας της άνω επιχείρησης, κατά τα έτη 2015 ως 2024, από όλους τους κρατικούς και ιδιωτικούς ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς, καλύπτοντας ημερησίως μεγάλο ραδιοτηλεοπτικό χρόνο. Ενόψει τούτου, και λαμβάνοντας υπόψη και τον μεγάλο αριθμό των λειτουργούντων κατά τα έτη 2015 ως 2024 στην ελληνική

επικράτεια με πανελλήνια εμβέλεια ραδιοτηλεοπτικών σταθμών, η ραδιοτηλεοπτική μετάδοση των διαχειριζομένων και προστατευομένων από τους αιτούντες έργων ήταν ευρύτατη, καλύπτοντας όλα σχεδόν τα έργα των δημιουργών. Η καθ' ης δε, στο πλαίσιο της επιχειρηματικής της δραστηριότητας και προς επίτευξη των εμπορικών της σκοπών και πορισμού οικονομικού οφέλους, κατέστησε προσιπά τα ένδικα ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα στους πελάτες της - που σημειωτέον συγκροτούν, κατά τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη, την έννοια του «κοινού» - όταν αυτοί βρίσκονταν στα δωμάτιά τους, διαμορφώνοντας τις κατάλληλες συνθήκες με τις ως άνω πράξεις της. Προέβη, δηλαδή, στην εγκατάσταση κεντρικού διανεμητικού δέκτη κατάλληλου και ικανού να λαμβάνει όλα τα ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα των ραδιοφωνικών σταθμών πανελληνίας εμβέλειας, τοποθέτησε τις σωληνώσεις εγκατάστασης προς διοχέτευση των λαμβανομένων από την κεντρική κεραία ραδιοτηλεοπτικών σημάτων σε όλα τα παραπάνω 232 δωμάτια του ξενοδοχείου της και τοποθέτησε στα δωμάτια συσκευές τηλεόρασης προς λήψη από τους πελάτες της των ραδιοτηλεοπτικών σημάτων. Είναι προφανές, λοιπόν, ότι εν προκειμένω, παρόλο που δεν γίνεται εκ μέρους της καθ' ης χρήση υλικού φορέα, δεν πρόκειται για απλή λήψη ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής και δη για χρήση της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης, για την οποία έχουν καταβληθεί τα δικαιώματα (εύλογη αμοιβή) στους δικαιούχους από τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς, αλλά για μία άλλη, ανεξάρτητη πράξη, με την οποία το ραδιοτηλεοπτικώς εκπεμπόμενο έργο γίνεται εκ νέου άμεσα προσιτό και αντιληπτό από άλλο κοινό, ενώ οι αιτούντες, κατά την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων με τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς προς καταβολή εύλογης αμοιβής, δεν είχαν αποβλέψει σε τούτο. Έτσι, η καθ' ης, ως χρήστης και λήπτης της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης, παρουσίασε αυτήν (ραδιοτηλεοπτική εκπομπή) χωρίς δικαίωμα σε άλλο από το προοριζόμενο κοινό, προς εκμετάλλευση και επίτευξη των προαναφερόμενων επιχειρηματικών του σκοπών. Η πράξη αυτή της καθ' ης αποτελεί χρήση των έργων των αιτούντων διαφορετική από την αρχικώς προβλεπόμενη από αυτούς, δηλαδή για την οποία προοριζόταν η ραδιοτηλεοπτική μετάδοση τούτων και θεωρείται «δημόσια παρουσίαση» υπό την αναφερόμενη στη μείζονα σκέψη έννοια, του άρθρου 3 παρ.2 ν.

2121/1993, των διαχειριζομένων και προστατευομένων από τους αιτούντες έργων. Συνεπώς, υφίσταται στην υπό κρίση περίπτωση δικαίωμα των αιτούντων να αξιώνουν εύλογη αμοιβή για τη δημόσια παρουσίαση των έργων τους, που λαμβάνει χώρα στα δωμάτια του ξενοδοχείου της καθ' ης και αυτή έχει αντίστοιχη υποχρέωση να καταβάλει στους αιτούντες την εν λόγω αμοιβή. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι οι αιτούντες από κοινού κατάρτισαν ενιαίο και κοινό αμοιβολόγιο, το οποίο δημοσιεύτηκε σε πανελλήνιας κυκλοφορίας εφημερίδες αλλά και στις ιστοσελίδες των ιδίων και του Ο.Π.Ι, ορίζοντας ενιαία εύλογη αμοιβή για τα έτη 2015 έως και 2024, στο ποσό των 0,18 ευρώ ημερησίως ανά δωμάτιο για τα ξενοδοχεία 4 αστέρων, όπως είναι το ξενοδοχείο της καθ' ης και αποτελεί πρόταση για τη διαπραγμάτευση της εύλογης αμοιβής των μελών τους με τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις, που προβαίνουν σε δημόσια παρουσίαση των έργων των μελών τους σε κοινό-πελάτες τους. Εξάλλου διαπραγματεύθηκαν και με την καθ' ης προς τούτο (βλ. την από 19-4-2022 πρόταση τιμολόγησης και το έγγραφο για τα δικαιώματα έτους 2021). Συνεπώς η καθ' ης προέβη σε διαπραγματεύσεις με τους αιτούντες και δεν υφίστατο άρνηση ως προς την ύπαρξη της υποχρέωσής τους για την καταβολή τέτοιας αμοιβής, ώστε να μην τηρηθεί η διαδικασία του άρ. 22 παρ. 7 εδ. α ν. 4481/2017, όπως αβασίμως διατείνεται η καθ' ης. Πιθανολογήθηκε, επιπλέον, ότι η συγκεκριμένη χρήση από την καθ' ης των έργων των αιτούντων έχει όλως δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο εκμετάλλευσης της ξενοδοχειακής της επιχείρησης, ενώ η φύση και οι συνθήκες εκμετάλλευσης των προστατευόμενων από τους αιτούντες έργων καθιστούν αδύνατη την εφαρμογή του προβλεπόμενου από το άρθρο 32 παρ.1 ν. 2121/1993 αυτού ποσοστού επί των ακαθαρίστων εσόδων, που πραγματοποιούνται από τη δραστηριότητα της καθ' ης και προέρχονται από την εκμετάλλευση των έργων. Επομένως, η εύλογη αμοιβή, που υποχρεούται να καταβάλει η καθ' ης στους αιτούντες, πρέπει να καθοριστεί σε ορισμένο ποσό κατ' έτος, το οποίο θα είναι ενιαίο για όλους τους αιτούντες και εύλογο, σύμφωνα με τα αναλυτικώς εκτιθέμενα στη μείζονα σκέψη. Επίσης, πιθανολογήθηκε ότι η εμπορική και τουριστική κίνηση στην περιοχή του

κατά τα έτη 2015 έως και 2024 ήταν ικανοποιητική, με εξαίρεση τη θερινή περίοδο του έτους 2020 λόγω των συνεπειών του COVID- 19, όπως ικανοποιητικό ποσοστό πληρότητας είχε και το ξενοδοχείο της καθ' ης κατά το

X 232 δωμάτια)= 8936,64 ευρώ για έκαστη από τις περιόδους λειτουργίας τους κατά το χρονικό διάστημα από 2023 ως και 2024 και στο ποσό των (22,14 ευρώ ανά δωμάτιο X 226 δωμάτια) 5003, 64 ευρώ για τη λειτουργία τους από 1-7-2020 ως 31-10-2020, οπότε και συνολικά για το χρονικό διάστημα των ετών από 2015 έως και 2024 στο ποσό των 80.0002, 08 ευρώ (7434,36 X3 έτη + 8705,52 X 4 έτη +8936,64 X 2έτη + 5003,64). Η προσωρινή αυτή αμοιβή κρίνεται κατά πιθανολόγηση ως εύλογη και είναι ικανή να οδηγήσει στην επίτευξη της δέουσας ισορροπίας μεταξύ του συμφέροντος των αιτούντων οργανισμών να εισπράττουν αμοιβή λόγω της δημόσιας παρουσίασης των προστατευόμενων απ' αυτούς έργων μέσω των δεκτών ραδιοτηλεόρασης των εγκατεστημένων στα δωμάτια του ξενοδοχείου της καθ' ης και του συμφέροντος της τελευταίας να μπορεί να εκμεταλλεύεται τη χρήση των ως άνω έργων υπό εύλογες προϋποθέσεις. Η κατανομή των ως άνω ποσών μεταξύ των ερμηνευτών, εκτελεστών, καλλιτεχνών και παραγωγών πρέπει να γίνει κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες, δηλαδή κατά ποσοστό 50% για τους ηθοποιούς και κατά ποσοστό 50% για τους παραγωγούς, τους μουσικούς και τους τραγουδιστές. Τέλος, πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση μέρους του ως άνω προσδιορισθέντος ποσού της εύλογης αμοιβής, για την κάλυψη άμεσων και μη επιδεκτικών αναβολής βιοτικών αναγκών των δικαιούχων, πολλοί από τους οποίους αποβλέπουν στο μοναδικό αυτό έσοδο για τη συντήρησή τους, λαμβανομένου υπόψη και του ότι η καθ' ης έχει ήδη αποκομίσει κατά τα ανωτέρω έτη οικονομικό όφελος από τη χρήση των έργων των αιτούντων. Επομένως, πρέπει η κρινόμενη αίτηση να γίνει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσίαν και να καταδικασθεί η καθ' ης, λόγω της ήττας της, στην καταβολή των δικαστικών εξόδων των αιτούντων, κατά παραδοχή του σχετικού αιτήματος τους (άρθρα. 178 και 191 παρ.2ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ την ενιαία και εύλογη αμοιβή, που πρέπει να καταβάλει στους αιτούντες η καθ' ης η αίτηση για την από μέρους της δημοσία παρουσίαση

έργων των μελών τους μέσω συσκευών τηλεόρασης και ραδιοφώνου, εγκατεστημένων στο ξενοδοχείο της, στο ποσό των τριάντα οκτώ ευρώ και πενήντα δύο λεπτών (38,52) πλέον Φ.Π.Α. ανά δωμάτιο κατ' έτος, ήτοι για το σύνολο των δωματίων στο ποσό των επτά χιλιάδων τετρακοσίων τριάντα τέσσερα ευρώ και τριάντα έξι λεπτών (7434,36) για τα έτη 2015, 2016, 2017, στο ποσό των οκτώ χιλιάδων επτακοσίων πέντε ευρώ και πενήντα δύο λεπτών (8705,52) για τα έτη 2018, 2019, 2021 και 2022, στο ποσό των οκτώ χιλιάδων εννιακοσίων τριάντα έξι ευρώ και εξήντα τεσσάρων λεπτών (8936,64) ευρώ για τα έτη 2023 και 2024 και στο ποσό των είκοσι δύο ευρώ και δεκατεσσάρων λεπτών (22,14) ανά δωμάτιο, ήτοι στο ποσό των πέντε χιλιάδων τριών ευρώ και εξήντα τεσσάρων λεπτών (5003, 64) για το σύνολο των δωματίων για το έτος 2020 και συνολικά για τα έτη από 2105 ως 2024 στο ποσό των ογδόντα χιλιάδων δύο ευρώ και οκτώ λεπτών (80.0002, 08) πλέον Φ.Π.Α.

ΟΡΙΖΕΙ ότι η ως άνω προσδιορισθείσα εύλογη αμοιβή επιμερίζεται κατά ποσοστό 50% υπέρ του πρώτου των αιτούντων και κατά ποσοστό 50% υπέρ της δεύτερης των αιτούντων.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την καθ' ης να καταβάλει προσωρινά στους αιτούντες οργανισμούς, κατά την αμέσως ανωτέρω αναλογία, το ήμισυ του ανωτέρω ποσού εύλογης αμοιβής, ήτοι το ποσό των σαράντα χιλιάδων ενός ευρώ και τεσσάρων λεπτών (40.001,04), με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της κρινόμενης αίτησης, πλέον του αναλογούντος στα καταβλητέα ποσά ΦΠΑ για την απόδειξη, που θα εκδοθεί σχετικά από τους αιτούντες.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης στη καταβολή των δικαστικών εξόδων των αιτούντων, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στον Πολύγυρο, την 28 Απριλίου 2025, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
(Για τ...)

ΑΚΡΙΒΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟ
ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ν. ΜΟΥΔΑΝΙΑ 14-5-2025
Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

